

413

Πληρεξουσιότης

φ. 228^v

/ φύλλον 234

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Μαγίου 17/ τὴν σήμερον [ἡ κε] / ρὰ Κατερίνα ἡ θυγάτηρ τοῦ ποτὲ μαστρὸ Πέτρου Κακαλιώρη ἠθέλει καὶ κὰν[ει καὶ] / ἀποκαταστήναι οὐ διὰ ἐπίτροπόν της καὶ καθολικόν της κομέσον τὸ[ν ἀ] / νεψιόν της τὸ Γεωργάκη τὸν Σουμμαρούπα τὸν ἄντρα τῆς ἀνηψιάς της κε[ρὰ] / Ἀννούσας νὰ παρασταθῇ καὶ νὰ κοπαρέρην σὲ κάθεν της ὑπόθεσες καὶ [νὰ] / γυρέψην ὅλον της τὸ πουργὶ ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεται καὶ τὴν κληρονομία ὅπου τῆς [ἂν] / γκιζε ἀπὸ τῶν ἀδελφιῶν της τῶν νεθνηκόντων καὶ ὅ,τι ἄλλα δικαίωματα τῆς / ἀνγκίζουσιν εἰς κάθεν της δικαίωμα νὰ μπορῇ νὰ κοπαρέρην εἰς κάθεν ἀ / φεντία καὶ εἰς κάθεν κριτήριον ὅπου ἤθελε σεῖσται νὰ μπορῇ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίω- / μάν της δίνοντάς του ἐξουσία νὰ ξοδιάσῃ ὅ,τιν ποὺ νᾶναι τῆς χρείας καὶ ὅ,τι ἤ- / θελε ξοδιάσειν διὰ πινομή ἐδικήν της ὑπόσχεται ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά / Κατερίνα νὰ τὸν ἐριφάρην καὶ νὰ τὸν ἐκουντετάρην σὲ ὅ,τιν ἤθελε ξοδιάσει / καὶ ὅ,τι κάμει καὶ ὅ,τιν πράξῃ ἀπὸ μόνῃ νὰ τὸ κρατῇ στερκτὸ καὶ βέβαιον ὡσὰν νὰ / ἤθελε τὸ κάμει καὶ ἀτὴ της καὶ οὕτως εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πιτροπικῆς βὰ / ζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τοῦ.

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μπερνόρος μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

414

Διαιτητικὴ ἀπόφασις

φ. 229^{r-v}

φύλλον 235

/ [+ Εἰς δ]όξαν Χριστοῦ 1684/ Μαΐου 25/

Ἐβγαλμένη

/ Ἐπειδὴ καὶ νὰ εὑρισκόντωνε κάποια διαφορὰ ἀνάμεσάν τὸν Τζανέττον Ντα- / μέντζο καὶ τὴν θείαν του τὴν κερά Ἀλάζαν τὴν γυνὴ τοῦ μαστρὸ Γεώργην τῆς Γρα / τζίας γυρεύοντάς της ὁ αὐτὸς Τζανέττος νὰ τοῦ δώσῃ τὰ μομπίλια ὅπου ε / ὑρισκόντανε εἰς τὸ χέριν της καὶ τὸ χωράφιν τῶν Ἐγγαριῶ ὅπου τό τρωγε καὶ αὐτὸν / ἡ δὲ κερά Ἀλάζαν ἐναντιοῦντον καὶ ἔλεγεν πῶς ἡ ἀδελφὴν της ἡγου ἡ

μάννα τοῦ / Τζανέττου τῆς τὰ ἔφησεν πὲρ ντεσταμέντο τζην ὁ δὲ Τζανέττος πάλι
 ἐδικαιολο / γοῦντον καὶ ἔλεγε ὅτιν ὄντας ἐπαντρεοῦντονε ἡ μάννα του καὶ ὁ κύρης
 του τὸς ἐκά / μασιν οἱ γονοῖν τος προικονσύνφωνο καὶ ἐκάμασιν ντος κοντετζιὸν
 στὰ ὅσαν / τὸς ἐδώκασιν εἰ μὲ καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς τος νὰ εἶναι αὐτι-
 νῶν καὶ / τῶν μπαιδίων τος, εἰ δὲ καὶ ἀποθάνου ἄκληροιν νὰ στρέφουνται εἰς τοὺς
 πρόξιμους / ἐδικούς. Ὁ δὲ Τζανέττος ὡς παιδὶ καὶ κληρονόμος τῶν γονέων του
 τῆς τὰ ἐγύρευε / καὶ ποτὲ δὲν ἐκονφάρασιν μὰ ἐπέφτασιν εἰσὲ σύνχυσες καὶ λόγια
 πλή διὰ / νὰ λείψουσιν ἀπὸ κρισολογήματα ἐβάλα τὸν ἀφέντη καπετὰν Τζανέττον
 / νὰ τίς κουμαντάρην καὶ ἤβαλε ἡ κερά Ἀλάζαν τὸν ἄντραν τῆς τὸ μαστρὸ Γεώρ-
 γιον / νὰ μιλή τὰ δικαιώματά τῆς. Ἔτζί καὶ ὁ Τζανέττος ἔβαλε τὸν μπάρμπαν του
 τὸ / μισὲρ Ἰάκωβον τὸ Σουμμαρούπα νὰ μιλή καὶ αὐτὸς τὰ δικαιώματά του. Ὅθεν
 ὁ εἰρημέ / νος ἀφέντης καπετὰν Τζανέττος ἐπειδὴ καὶ νὰ πέφτην συγγενῆς καὶ εἰς
 τὰ δύ / ο μέρην ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσάν του δὲν ἐθέλησεν νὰ τοὺς ἀποφασίσην μονα-
 χὸς / του μόνο ἔκραζεν τὸν πολλὰ ἔκλαμπρο ἀφέντην Ἰακουμάκην Κάστρην / καὶ
 τὸν εὐγενέστατον μισὲρ Φιλίππῃ Λορδᾶ καὶ μὲ θέλημα τοῦ μαστρὸ Γεώργην καὶ
 μισὲρ Ἰακώβου ὡς ἐπίτροποι τῶν ἄνωθεν μερίδων καὶ / εἶπεν τος νὰ / τίς κρί-
 νου /. Ἔτζί / ἐμιλήσασιν τὰ δικαιώματάν / τος ἐνμπροσθεν τῶν αὐτῶν ἀρχόντων
 καὶ ἐδείξασιν τος καὶ τὸ προικοχάρτιν καὶ τὴν δια / θήκην καὶ οὕτως ἡ ἀφεντίαν
 τος θεωρώντας καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο καὶ γροικώντας καὶ τίς / ἀραγγιόνες πᾶσα νὸς
 ἀποφάσισαν ὅτιν ἡ κερά Ἀλάζαν νὰ στρέψην καὶ νὰ δώσῃν / τοῦ παιδιοῦ τοῦ Τζα-
 νέττου ὅλα τὰ μομπίλια ὅπου τοῦ κρατεῖν ἡγου μάλαμα ἀσὴ / μι μαργαριτάρην καὶ
 ροῦχαν καὶ ὅ,τι ἄλλα τῆς δείξου πὼς βαστᾶ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς εἰς / δὲ τὸ χωρά-
 φιν τῶν Ἐγγαριῶν νὰ τὸ τρῶσιν μαζὶ μὲ τὸ Τζανέττον ἕως φόρου ζωῆς / τῆς καὶ
 μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ὅλο τοῦ Τζανέττου καὶ τοῦτον διὰ δούλεψες ὅπου τῆς ἦκα / νε
 τῆς ἀδελφῆς τῆς εἰς τὴν ἀρρώστειάν τῆς πλή ὁ Τζανέττος νὰ εἶναι κρατημέ / νος
 νὰ δώσῃν ὅλη τὴν ὁξοδον ὅπου ἐγίνη εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τῆς μητέρας / του. Οὕτως
 ἐποφάσισεν ἡ ἀφεντίαν τος ἀπὸ πέρισυν / καὶ ἀτζετά / ραν το / καὶ φάγασιν καὶ
 τὴ νιτράδα / τὴν ὀπερσυνὴ μαζὶ ὅπου ἦτονε φασόλια. Τώριν ἡ αὐτὴν Ἀλάζαν δε-
 σπε / τεύειν καὶ δὲ θένλει νὰ στρέψῃν τὰ μονμπίλια ποὺ κρατεῖν. Εἰς τοῦτον μὲ
 ἔ / κραζαν οἱ εἰρημένοι ἄρχοντες ἀφέντης Ἰακουμάκης καὶ μισὲρ Φιλίππῆς ἐμένα
 τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο καὶ [εἶπα] / σὶ μου κι' ἔβαλά τον διὰ γράφου ὡς καθὼς
 μοῦ εἶπασιν. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν [καὶ] / στερέωσιν τῆς παρούσας ἀποφάσεως ἀπο-
 γράφου κάτωθεν καὶ ὑπὸ χειρὸς τος.

/ <—Γιάκουμος Κάστρης ἀλπίτρος ἐποφάσισα—

/ —Φίλιππος Λορδᾶς—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

